

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul depus de Consiliul Superior al Procurorilor,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Vasile Golban împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la
anularea actului administrativ individual defavorabil,
împotriva hotărârii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2020, Vasile Golban a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului
administrativ individual defavorabil, solicitând casarea integrală a hotărârii
Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 și menținerea
hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al
Procurorilor nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, prin care a fost încetată procedura în
privința sa pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară.

În motivarea acțiunii, Vasile Golban a indicat că Inspekția procurorilor
consideând că procurorul Vasile Golban și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile
de serviciu, prin decizia din 05 noiembrie 2019 a decis transmiterea materialelor
procedurii disciplinare în privința sa, spre examinare Colegiului de disciplină și
etică, pentru pretinsele fapte comise la efectuarea urmăririi penale în cauza penală
nr.2018790085, ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și e) din
Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

În opinia reclamantului constituie o părere subiectivă și nefondată constatările
precum că la pornirea urmăririi penale pe caz, nu existau temeuri și bănuială
rezonabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, art. 285 alin. (1) din Codul
penal or, în rezultatul analizei comentariilor utilizatorilor cu date de identitate false,

referitor la postarea de pe pagina de facebook a canalului de televiziune „BTV” și anume a utilizatorilor cu nickname-urile „Romanita Turman”, „Victor Bombau”, „Valentina Rusik”, „Olga Moraru”, Andrei Barbacari” al căror text de pe rețele de socializare se regăsește în materialele cauzei penale (vol. I, pag. 25-26), s-au stabilit temeuri rezonabile de pornire a urmăririi penale în baza art. art. 26, 285 alin. (1) din Codul penal.

Reclamantul a relatat că, temei pentru pornirea urmăririi penale în cauza dată au constituit materialele acumulate de organul de constatare a Direcției nr. 5 a INI a IGP, anume raportul înregistrat la 07 mai 2018 în Registrul de evidență a altor informații al INI a IGP, cu actele anexate și procesul-verbal privind consemnarea acțiunilor efectuate și circumstanțelor constatate, întocmit la 28 mai 2018 de către organul de constatare a Direcției nr. 5 a INI a IGP, înregistrat în aceeași zi în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al DGUP a IGP.

Potrivit informațiilor din conținutul actelor în cauză, fiind analizate sursele deschise de informare în masă și anume rețeaua de socializare ww.facebook.com, în rezultatul vizionării link-ului, care reprezintă o postare pe pagina de Facebook a canalului de televiziune „BTV”, a fost stabilită o știre privind problema neevacuării gunoiului din mun. Bălți de către serviciile de salubritate.

Fiind examinate comentariile unor utilizatori a rețelei de socializare facebook, cu referire la subiectul dat, s-au constatat comentarii cu tentă de chemare la acțiuni violente împotriva guvernării precum și la dezordini în masă.

Având în vedere că din conținutul materialelor acumulate, la acel moment rezulta o bănuială rezonabilă de comitere a infracțiunii de pregătire a dezordinilor în masă, dat fiind faptul că nu exista vreuna din circumstanțele care ar exclude urmărirea penală, iar urmărirea penală are drept scop colectarea probelor necesare cu privire la constatarea existenței infracțiunii, prin ordonanța din 29 mai 2018 a dispus fixarea termenului urmăririi penale.

Reclamantul a menționat că, din conținutul informației plasate drept comentarii în raport cu numărul mare de persoane care apreciau acele comentarii, putea fi dedus cert îndemnarea la organizarea acțiunilor de protest în Piața Marii Adunări Naționale, cât și în fața clădirilor Guvernului și Parlamentului Republicii Moldova, cu chemarea participanților la acțiuni violente împotriva guvernării precum și la dezordini în masă, la data pornirii urmăririi penale erau deja vizualizate de cel puțin 47 936 utilizatori, fiind apreciate de cel puțin 32 114 persoane.

Mai mult, comentariile respective fiind vizualizate de un număr mare de persoane de aproximativ 48 000, acestea puteau fi mobilizate la acțiunea de protest și instruiți referitor la modul în care urmează să acționeze la protestul organizat în minicipiul Chișinău, existând informații operative că vor fi întreprinse acțiuni de dezordini în masă.

Reclamantul a menționat că constatările Consiliului Superior al Procurorilor precum că, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. art. 19, 254 din Codul de procedură penală, a purces doar la efectuarea măsurilor speciale de investigație, cu autorizarea judecătorului de instrucție și a procurorului, precum că dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații au avut loc cu încălcarea flagrantă a normelor procesual penale, care reglementează condițiile și modul efectuării acestora, poartă un caracter declarativ și neîntemeiat or, la dispunerea măsurilor speciale de investigații au fost respectate prevederile art. 132¹ din Codul de procedură penală.

Prin urmare, necesitatea dispunerii măsurii speciale de investigație era oficializată într-un raport care conținea informațiile menționate în formă succintă. Această informație era prezentată procurorului de caz, care evaluând necesitatea, înainta judecătorului de instrucție specializat demersul cu materialele necesare autorizării în vederea soluționării chestiunii date. Nu au existat motive întemeiate de a presupune netemeinicia acestor informații prezentate de către ofițeri în rapoarte și nici nu puteau fi combătute pe cale legală, deoarece erau obținute pe cale operativă. Mai mult, în rezultatul rapoartelor prezentate procurorilor de către ofițeri erau înaintate demersurile respective către judecătorul de instrucție, iar ultimul în temeiul prevederilor art. 305 alin. (7) din Codul de procedură penală, după efectuarea controlului temeiniciei demersului, prin încheiere autoriza efectuarea măsurii speciale de investigații.

Reclamantul a subliniat că, demersurile înaintate pe cauza dată au fost admise de către judecătorul de instrucție ca întemeiate și legale, prin urmare consideră nefondată opinia Inspecției procurorilor că la înaintarea demersurilor au fost încălcate prevederile art. 132⁴ alin. (4) din Codul de procedură penală.

Cu referire la faptul că, în cazul interceptării și înregistrării comunicărilor termenul de autorizare a depășit 6 luni, nefiind constatate temeieri pentru autorizarea repetată a măsurii prevăzută la art. 132⁴ alin. (7) din Codul de procedură penală, reclamantul a menționat că primele autorizări ale măsurilor speciale de investigație privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor au fost dispuse prin încheierile judecătorilor de instrucție din 30 mai 2018, respectiv urmau a fi finisate la 30 noiembrie 2018, deoarece potrivit art. 231 alin. (4) din Codul de procedură penală, termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni sau sfârșitul zilei și lunii respective din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acestei luni.

Respectiv, pe parcursul prelungirii măsurii speciale de investigație au fost depuse demersuri în așa fel încât să fie timp suficient pentru examinarea acestora, respectiv fiecare demers la prelungire se depunea cu câteva zile înainte de termenul de expirare, în acest sens, măsurile speciale de investigație au fost prelungite prin încheierile din 26 iunie 2018, 23 iulie 2018, 20 august 2018, 24 septembrie 2018, 22 octombrie 2018 și 20 noiembrie 2018, iar următorul termen se calcula de fiecare dată cu 30 zile de prelungire a măsurii speciale de investigație, astfel în fiecare lună acest termen se diminuea cu câteva zile și anume de la 2 la 4 zile or, anume acest fapt a stat la baza continuării efectuării măsurii speciale de investigație prin depunerea demersurilor la 20 noiembrie 2018 pentru prelungirea măsurii speciale de investigație.

Reclamantul susține că, lipsa intenției autorizării măsurilor speciale de investigație pe un termen mai mare de 6 luni, este dovedită inclusiv prin faptul că ar fi fost solicitată prelungirea măsurii speciale de investigație și în luna decembrie, însă asemenea solicitare nu s-a făcut. Or, prin demersurile înaintate judecătorului de instrucție s-a solicitat constatarea faptului că la efectuarea măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate prin intermediul cartelelor SIM, au fost respectate cerințele legale prevăzute de Codul de procedură penală, demersuri care au fost admise integral.

Reclamantul a invocat că termenul procedural nu urmează a fi confundat cu termenul calendaristic calculat matematic întrucât acestea diferă, legiuitorul a reglementat în art. 132⁴ alin. (7) din Codul de procedură penală, termenul general

pentru acțiuni procesuale, în cazul dat de 30 de zile, respectiv 6 luni. Reieșind din aceste rigori, termenul a fost calculat pentru 6 luni, însă reieșind din faptul că fiecare prelungire nu avea continuitate din dată fixă în dată fixă, ci era prelungită într-o altă dată anterioară, în cumul s-a acumulat o perioadă de până la 6 luni ce nu a fost interceptată, termen care a fost prelungit ca fiind calificată drept o perioadă nefolosită. După expirarea termenului procedural de 6 luni, după data de 30 noiembrie 2018, de către procuror nu au mai fost depuse careva demersuri de autorizare a prelungirii măsurilor speciale de investigație autorizate la 30 mai 2018.

Reclamantul a susținut că, în cadrul urmăririi penale au fost dispuse măsuri speciale de investigații în privința a 27 persoane, din acestea doar în privința a 11 persoane, termenul efectuării măsurilor speciale de investigație a durat mai mult decât 2 luni. În privința a 16 persoane, după efectuarea măsurilor speciale de investigație timp de 1 lună și 17 zile, reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigație efectuate, constatându-se că nu mai sunt temeuri pentru efectuarea măsurii speciale de investigații, în 20 de cazuri a dispus prin ordonanțe încetarea măsurilor speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție.

De asemenea în cadrul urmăririi penale au fost autorizate de către judecătorul de instrucție efectuarea a trei percheziții, iar reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigație efectuate pe caz, s-a decis efectuarea doar a unei singure percheziții, în celelalte două cazuri perchezițiile nefiind efectuate din lipsă de necesitate, constatându-se între timp faptul că temeiurile ce au stat la baza autorizării perchezițiilor și-au pierdut actualitatea.

Reclamantul a mai menționat că, de fiecare dată după expirarea termenului de autorizare a măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale s-a procedat în strictă conformitate cu prevederile art. 132⁵ alin. (7) din Codul de procedură penală, în fiecare caz separat prin demers adresat judecătorului de instrucție s-a solicitat instanței de judecată să dispună, inclusiv, amânarea informării posesorului postului telefonic despre faptul că în privința lui au fost efectuate măsuri speciale de investigație, dar nu mai târziu din momentul finisării urmăririi penale.

Demersurile înaintate judecătorului de instrucție au fost admise integral și în fiecare caz separat, instanța de judecată a dispus inclusiv amânarea informării persoanei despre faptul că în privința lui au fost efectuate măsuri speciale de investigații, dar nu mai târziu de momentul finisării urmăririi penale. Pînă în prezent urmărirea penală nu a fost finisată or, la 27 februarie 2019 s-a dispus suspendarea urmăririi penale în cauza penală, urmărirea penală fiind reluată la 02 decembrie 2019.

Respectiv, în situația în care, prin încheieri judecătorești s-a dispus amânarea informării, procurorul nu era și nici nu este în drept la această fază a procesului penal să informeze careva persoane despre faptul efectuării în privința sa a măsurilor speciale de investigație. În cazul informării s-ar fi încălcat dispozițiile încheieri judecătorești în vigoare.

Cu referire la faptul că, ofițerul de investigație al Direcției nr. 5 a INI a IGP, Bordeian Vladimir nu a fost inclus în grupul de urmărire penală, reclamantul a menționat că acesta nu a efectuat nici o acțiune de urmărire penală, întocmind doar acte în calitate de ofițer de investigație.

Potrivit materialelor cauzei penale, nu s-a constatat nici un act procesual ce ar confirma efectuarea unor acțiuni de urmărire penală de către ofițerul de investigație a Direcției nr. 5 al INI a IGP, Bordeian Vladimir. Respectiv, în situația în care

ofițerul de investigație a Direcției nr. 5 al INI a IGP, Bordeian Vladimir, nu este ofițer de urmărire penală și nu i s-a indicat să efectueze careva acțiuni de urmărire penală în cauza dată, nu a existat nici un temei pentru al include pe acesta în careva grup de urmărire penală. Or, în grupul de urmărire penală se includ persoane ce urmează a efectua acțiuni de urmărire penală (ofițeri de urmărire penală, procurori).

Reclamantul consideră că acțiunile efectuate în cauza penală nr. 2018790085 în ce privește dispunerea și autorizarea măsurilor speciale de investigații, au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală or, dovada acestor argumente, constituie hotărârile instanțelor de judecată care au verificat oportunitatea și temeinicia înaintării demersurilor în cauză de către procuror, adoptând încheieri în acest sens, prin care demersurile procurorului au fost admise, nefiind stabilite încălcări, iar ulterior instanța de judecată a adoptat încheieri constatând respectarea cerințelor legale prevăzute de Codul de procedură penală la efectuarea măsurilor speciale de investigații.

Totodată, încheierile instanței de judecată sunt în vigoare pînă în prezent, prin umare, constatările expuse, precum că a comis fapte ce constituie abatere disciplinară prevăzută de Legea cu privire la Procuratură și care este pasibilă tragerii la răspundere disciplinară la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085 nu pot prevala asupra unor hotărâri judecătorești în vigoare, care dovedesc legalitatea acțiunilor procurorului.

De asemenea, reclamantul a indicat că prin decizia Inspecției procurorilor din 16 decembrie 2019, s-a decis transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința sa, Colegiului de disciplină și etică pentru examinare pentru pretinsele fapte comise ce constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că, la 04 martie 2019, aproximativ între ora 13:48 și 16:43, procurorul Vasile Golban ilegal la escortat pe Nicolai Gurgurov la sediul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, fără a efectua careva acțiuni de urmărire penală. Respectiv, în perioada 15 aprilie 2019 – 29 iunie 2019 cet. Nicolai Gurgurov ilegal a fost menținut în stare de arest.

Drept urmare, Inspecția procurorilor a considerat că procurorul Vasile Golban, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu prevăzute în pct. 6.2.1., 6.1.6., din Codul de etică a procurorilor, prin ce a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

În susținerea poziției sale reclamantul a indicat că, existând o bănuială rezonabilă că, Gurgurov Nicolai, care a deținut funcția de președinte a Cooperativei agricole de producție „CORTEN” a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. Xxxxxx din Codul penal, la 28 februarie 2019 a fost reținut.

La demersul procurorului, prin încheierea din 02 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în zi de sâmbătă, în privința învinutului Gurgurov Nicolai a fost aplicată măsura preventivă arestul pe un termen de 20 de zile. Încheierea în cauză, fiind considerată de procuror neîntemeiată în partea ce ține de termenul arestului preventiv stabilit, a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, iar prin decizia din 11 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul procurorului și aplicat în privința învinutului Gurgurov Nicolai măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 de zile.

La 04 martie 2019, zi de luni, după aplicarea măsurii preventive în privința lui Gurgurov Nicolai, învinuitul Gurgurov Nicolai a fost etapat în incinta Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale pentru a fi audiat asupra circumstanțelor indicate în actul de învinuire și a răspunde la întrebările procurorului ce țin de acuzația adusă. Din motiv că apărătorul ales de învinuit, fiind informat telefonic despre necesitatea prezentării la sediul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, nu a avut posibilitate de a se prezenta pentru a participa la efectuarea acțiunii de urmărire penală, iar audierea învinuitului de comiterea unei infracțiuni grave nu putea fi efectuată în lipsa apărătorului, acțiunea de urmărire penală - audierea învinuitului, a fost amânată pentru a doua zi.

La 05 martie 2019 și 18 martie 2019, în vederea elucidării tuturor circumstanțelor care dovedesc vinovăția învinuitului, cât și cele care îl dezvinovățesc, în calitate de procuror, Vasile Golban, l-a audiat suplimentar pe Gurgurov Nicolai în prezența apărătorului său ales, însă în ambele cazuri acesta, folosindu-se de drepturile sale procesuale, a refuzat să dea declarații și să răspundă la întrebările procurorului, fapt indicat în procesul-verbal de audiere din 18 martie 2019.

Reclamantul a menționat că, nu a solicitat niciodată învinuitului Gurgurov Nicolai sau altor persoane, depunerea cărorva declarații false, de acuzare sau defăimătoare în privința altor persoane și în special nici în privința lui Bișir Ivan Ivan. Declarațiile lui Gurgurov Nicolai cu referire la evenimentele din a doua jumătate a zilei de 04 martie 2019, reclamantul le consideră lipsite de logică în situația în care, la 04 martie 2019, în privința învinuitului Gurgurov Nicolai deja era aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 20 zile, respectiv în dimineața zilei de 04 martie 2019, încheierea instanței de judecată deja era contestată cu recurs, solicitându-se admiterea integrală a demersului și aplicarea arestului preventiv pe termen de 30 zile.

Cu referire la faptul că în perioada 15 aprilie 2019 – 29 iunie 2019 Nicolai Gurgurov ilegal a fost menținut în stare de arest, reclamantul a indicat că, constatările respective poartă un caracter declarativ și neîntemeiat or, instanța de judecată examinând demersurile înaintate pe cauza dată privind necesitatea prelungirii arestului preventiv, le-a admis ca fiind întemeiate. Instanța de judecată odată cu aplicarea și ulterior prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, în încheierile adoptate inclusiv la 25 aprilie 2019 și 28 mai 2019, s-a expus inclusiv și asupra existenței bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii de către învinuit, precum și asupra existenței riscurilor invocate de procuror. În fapt, învinuitul Gurgurov Nicolai s-a aflat în stare de arest până la 17 iunie 2019.

Reclamantul a menționat că în cadrul urmăririi penale în cauza penală au fost efectuate acțiuni de urmărire penală îndreptate spre stabilirea fenomenului infracțional, identificării persoanelor care au comis infracțiunea și eventualilor complici, fixării urmelor infracțiunii, ridicării documentelor care au importanță pentru cauza penală. Astfel, pe lângă acțiunile de urmărire penală efectuate nemijlocit cu participarea lui Gurgurov Nicolai, de către procuror precum și membrii grupului de urmărire penală, au fost efectuate un șir de acțiuni de urmărire penală pentru a putea adopta o hotărâre în conformitate cu prevederile art. 291 din Codul de procedură penală.

Respectiv, s-a dispus și efectuat ridicări de acte de la instituțiile bancare și de

la persoanele juridice, s-au efectuat percheziții, s-au autorizat și executat măsuri speciale de investigații, examinări, cercetări la fața locului, s-au audiat martori, s-a dispus efectuarea expertizei, s-a solicitat opinia organului de control Serviciul Fiscal de Stat, s-a întocmit delegație privind efectuarea investigațiilor financiar paralele către Agenția de recuperare a bunurilor infracționale.

Reclamantul a menționat că, procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiar paralele din 05 august 2019, cu materialele acumulate de Agenția de recuperare a bunurilor infracționale, au parvenit în adresa Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale la 06 august 2019, cauza penală fiind la acea dată transmisă de procurorul ierarhic superior către alt procuror din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Reclamantul susține că, fără rezultatele investigațiilor financiar paralele dispuse la 01 martie 2019 ce au parvenit la 06 august 2019 nu putea fi adoptată pe caz decizie în ordinea art. 291 din Codul de procedură penală, în privința lui Gurgunov Nicolai Nicolai. Mai mult, pentru adoptarea decizie, la 27 septembrie 2019 procurorul și-a motivat soluția inclusiv și din conținutul procesului-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare din 05 august 2019.

În cele din urmă, reclamantul consideră că acțiunile efectuate în cauza penală în ce privește prelungirea termenului de arest preventiv aplicat în privința lui Gurgurov Nicolai, au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală or, dovada acestor argumente constituie hotărârile instanțelor de judecată care au verificat oportunitatea și temeinicia înaintării demersurilor în cauză de către procuror, adoptând încheieri în acest sens, prin care demersurile procurorului au fost admise, nefiind stabilite încălcări, iar ulterior încheierile date fiind contestate cu recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin deciziile adoptate a dispus menținerea lui Gurgurov Nicolai în stare de arest.

Reclamantul mai notează că, încheierile instanței de judecată și deciziile Curții de Apel Chișinău, sunt în vigoare și în prezent, prin umare, constatările expuse, precum că a comis fapte ce constituie abatere disciplinară prevăzută în Legea cu privire la Procuratură și care este pasibilă tragerii la răspundere disciplinară, nu pot prevala asupra unor hotărâri în vigoare ale instanței de judecată, care dovedesc legalitatea acțiunilor procurorului.

Prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, a fost contestată de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Leonid Demidov doar cu referire la pretinsele încălcări admise la efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035, prin înregistrarea la 16 iulie 2020 la Consiliul Superior al Procurorilor a contestației cu nr. 1300.

Reclamantul a indicat, că în contestația depusă, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Leonid Demidov, a invocat că este de acord cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică, în partea ce ține de încetarea procedurii disciplinare în privința sa în cadrul gestionării cauzei penale nr. 2018790085.

De asemenea, hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, a fost contestată și de procurorul-șef al Direcției urmărire penală și

criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, prin înregistrarea la 29 iulie 2020 la Consiliul Superior al Procurorilor a contestației cu nr. 1423.

Reclamantul susține că, ambele contestații au fost depuse contrar prevederilor legale prevăzute la art. 85 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură, fiind depuse la Consiliul Superior al Procurorilor, pe când urmau a fi depuse prin intermediul Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor.

De asemenea, reclamantul a invocat că, contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a fost depusă cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării, indicat ca termen limită de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, contestația fiind înregistrată abia la 29 iulie 2020, adică peste 18 zile, invocând temei de repunere în termen a contestației depuse, faptul că hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, ar fi fost trimisă în adresa sa prin scrisoarea din 22 iulie 2020 cu nr. 3-04d/20-1157, scrisoare prin care nu se expediază hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 în privința procurorului Vasile Golban, dar în privința altor persoane.

Reclamantul remarcă faptul că, deși hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică a fost contestată cu încălcarea prevederilor legale și conținutul contestărilor date reprezentau de fapt o poziție subiectivă a Inspecției procurorilor și a Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea adoptată la 22 iulie 2020 a admis integral respectivele contestații.

Reclamantul și-a manifestat dezacordul cu hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 22 octombrie 2020, menționând că faptele constatate de către Direcția urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale și, Inspecția procurorilor, reținute de Consiliul Superior al Procurorilor drept abateri disciplinare, nu au un suport probatoriu și nici temei legal, care ar permite tragerea la răspundere disciplinară. Or, în motivarea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, se indică că acțiunile/inacțiunile procurorului constituie nu altceva decât abateri de la legislația în vigoare, care necesită a fi excluse prin pedepsire.

Reclamantul a invocat că, nici în cadrul procedurii disciplinare, nici la examinarea în Colegiul de etică și disciplină sau Consiliul Superior al Procurorilor, nu a fost invitată nici o parte pe dosar ca să explice, care anume drepturi și cum anume acestea au fost încălcate de către el.

Mai mult, actele Inspecției procurorilor prin care s-au constatat abaterile disciplinare, fiind propusă sancționarea procurorului Vasile Golban, nu conțin referință clară la ce dată a fost comisă abaterea disciplinară, care normă urmează a fi aplicată și din ce motiv.

Reclamantul a mai indicat că, ordinea de zi a ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 22 octombrie 2021 a fost aprobată de președintele Consiliului Superior al Procurorilor la 20 octombrie 2020, fiind adusă la cunoștința procurorului la 21 octombrie 2020, cu încălcarea prevederilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

La 23 februarie 2021, Vasile Golban a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată (f.d.131-134, vol. I), menționând că la 02 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, a recepționat hotărârea Consiliului Superior al

Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020. Totodată, reclamantul și-a manifestat dezacordul cu argumentele Consiliului Superior al Procurorilor expuse în referință referitor la temeiul de repunere în termen a contestației depuse de Adrian Mircos, precum că hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică i-a fost transmisă prin scrisoarea din 22 iulie 2020, scrisoare prin care de fapt nu s-a expediat hotărârea respectivă în privința procurorului Vasile Golban, dar în privința altor persoane.

Reclamantul a subliniat că, în referința prezentată, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, în vederea conferirii unei aparențe legale a contestației depuse la 29 iulie 2020 de Adrian Mircos, face referire și anexează scrisoarea cu nr. 3-01d/20-1113 din 17 iulie 2020, scrisoare care, de altfel, confirmă expedierea actelor către Angela Motozoc, președinte al Consiliului Superior al Procurorilor, dar nu către Adrian Mircos.

Astfel, a considerat că nu este clar când, de la cine și în ce circumstanțe, Adrian Mircos a aflat despre adoptarea hotărârii nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică în privința procurorului Vasile Golban. De altfel, reclamantul consideră inexplicabilă poziția reprezentantului Consiliului Superior al Procurorilor referitor la stabilirea datei din care urma să curgă termenul de contestare și anume, care motive, acte și/sau informații i-au permis acestuia să conchidă asupra faptului că dreptul de a depune contestația de către Adrian Mircos urmează a fi calculat începând cu data de 22 iulie 2020, în circumstanțele în care prevederile legale aplicate la caz, relevă faptul că ultima zi de contestare era data de 16 iulie 2020, contestația urmând a fi depusă doar de către o persoană în drept de a contesta actul respectiv. Or, reieșind din dispozițiile art. 43 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, Adrian Mircos nu poate fi subiect de sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror.

Prin hotărârea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă integral.

S-a anulat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, în privința procurorului Vasile Golban.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că, prin hotărârea nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a dispus încetarea procedurilor disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, în legătură cu lipsa abaterii disciplinare.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, au fost admise contestațiile depuse de Inspekția procurorilor și procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos.

S-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

A fost recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și lit. e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, fiindu-i aplicată în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

A fost stabilită definitiv sancțiunea pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă și aplicată definitiv în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Cu privire la dreptul de sesizare, instanța de judecată a stabilit că, chiar dacă este adevărat că autorul sesizării la Inspekția procurorilor, în persoana procurorului Adrian Mircos, nu este procurorul ierarhic superior în raport cu procurorul Golban Vasile, așa cum este definit în art. 53¹ din Codul de procedură penală, respectiv a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile reclamantului precum că procedurile disciplinare au fost pornite cu încălcarea normelor legale și anume că, procurorul - șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale nu avea competența de a sesiza Inspekția procurorilor or, aceste afirmații sunt contrare pct. pct. 42 și 78 din Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, care oferă dreptul oricărei persoane să sesizeze inspekția procurorilor.

Mai mult, referitor la procedura de depunere a contestației Inspekției procurorilor, precum și a lui Adrian Mircos, instanța de fond a considerat că, a fost conformă prevederilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, astfel încât, prin scrisoarea nr. 3-01d/20-1113 din 17 iulie 2020, președintele Colegiului de disciplină și etică al procurorilor, a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor, hotărârile și contestațiile Inspekției procurorilor, inclusiv contestația Inspekției procurorilor în privința lui Golban Vasile.

Cu privire la fondul cauzei, instanța de judecată a accentuat importanța prevederilor art. 38 și art. 39 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care sunt menite să combată abuzurile, activitatea arbitrară, comportamentul inadecvat ori de rea-credință a procurorilor în exercitarea activității profesionale și care constituie o garanție în respectarea drepturilor și libertăților persoanelor și o asigurare a respectării principiilor generale ale procesului penal, consfințite în art. 21 din Constituție și în art. 7, art. 8 din Codul de procedură penală, privind prezumția de nevinovăție și legalitatea procesului penal.

Legiitorul, prin aceste stipulări legale, sub nici o formă, nu a luat în calcul posibilitatea organelor de autoadministrare a sistemului procuraturii de a interveni în atribuțiile procurorilor, prin aprecierea proprie a criteriilor de legalitate și de oportunitate a actelor ori acțiunilor/inacțiunilor procesual-penale, întreprinse de procurori în cadrul cauzelor penale aflate în procedura acestora.

Instanța de judecată a notat că, Consiliul Superior al Procurorilor a reținut în sarcina procurorului Vasile Golban abaterea disciplinară, stipulată la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ce instituie răspundere disciplinară pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, și a aplicat conform art. 39 alin. (1) din această lege, sancțiune disciplinară sub formă de mustrare, stabilind că procurorul Vasile Golban, în cadrul

instrumentării unor cauze penale într-un grup de procurori, neîntemeiat a inițiat și a solicitat judecătorului de instrucție prelungirea măsurilor speciale de investigație și urmare a examinării probelor administrate, a decis că prin acțiunile sale procurorul a admis ingerința nejustificată în viața privată a persoanei care are semnificația unui drept fundamental.

A reținut faptul că, actele procesual-penale, întocmite de procurorul Vasile Golban și care îi sunt imputate ca abatere disciplinară, au fost acceptate și autorizate de judecătorul de instrucție. Din această perspectivă, este indubitabil faptul că, ordonanțele procurorului Vasile Golban au fost supuse controlului judecătoresc și au fost înțelese ca fiind legale și temeinice, adică au fost acceptate ca fiind motivate, adecvate circumstanțelor cauzelor penale și necesare pentru acumularea probelor.

Pornind de la aceste împrejurări, în opinia instanței de judecată este indiscutabil faptul că, la caz, încheierile irevocabile a judecătorului de instrucție înlătură orice pretins viciu al acțiunilor procedural-penale întreprinse de procurorul reclamant, combat alegațiile Consiliului Superior al Procurorilor privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și exclud reținerea în sarcina lui Vasile Golban a abaterii disciplinare descrise la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Instanța de judecată a concluzionat că, o altă abordare a acestei situații juridice ar fi contrară textului și spiritului art. art. 114, 115, în coroborate cu art. 120 din Constituție, care instituie principiul că justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești și proclamă caracterul obligatoriu al actelor judecătorești definitive.

Respectiv, instanța de judecată a reținut ca fiind întemeiate argumentele reclamantului precum că, în cadrul procedurii disciplinare, de către Consiliul Superior al Procurorilor a fost confirmată respectarea procedurii de autorizare a măsurilor speciale de investigații, fiind pusă la îndoială doar măsura în care acestea au fost justificate în raport cu circumstanțele cauzei, fapt ce identifică că un asemenea tratament este inacceptabil din punctul de vedere al independenței decizionale a procurorului și constituie o imixtiune directă în activitatea acestuia or, aceasta nu reprezintă altceva decât o încălcare flagrantă a principiului respectării independenței decizionale a procurorului, de care urmează a se ține cont în mod obligatoriu la inițierea și examinarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor, ceea ce contravine prevederilor art. 37 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Instanța de judecată a apreciat ca fiind o evaluare camuflată (deghizată) a legalității actelor de procedură penală, întreprinsă contrar competenței de Consiliul Superior al Procurorilor, calificând acest exercițiu logico-juridic al Consiliului Superior al Procurorilor, drept o ingerință certă, dar străină, din punct de vedere legal, în activitatea procurorului.

Din aceste motive, instanța de judecată a respins argumentul Consiliului Superior al Procurorilor în hotărârea contestată și susținut în ședința de judecată precum că, Consiliul Superior al Procurorilor nu ar fi examinat legalitatea însăși a actelor emise de procuror, dar a verificat și s-a expus asupra modului în care procurorul-reclamant a decis să acționeze în cauzele penale ce au constituit obiectul sesizării, ceea ce ar corespunde legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului or, de principiu, la caz, nu pot fi privite separat actele de procedură penală, care se bucură de prezumția de legalitate

și modul în care procurorul a acționat la întocmirea lor, acreditând ideea că procurorul ar fi acționat în mod defectuos, superficial și fără diligență.

Mai mult, Consiliul Superior al Procurorilor, în mod declarativ a reținut că faptele lui Vasile Golban, sub aspectul laturii obiective, ar fi fost manifestate în acțiuni contrare normelor de drept material și de procedură penală la dispunerea și efectuare măsurilor speciale de investigații, iar sub aspectul laturii subiective, a constatat pretinsa existență a neglijenței grave din partea lui Vasile Golban, deoarece dânsul nu și-ar fi dat seama de o eventuală urmare prejudiciabilă a acțiunilor sale, deși putea și trebuia să o prevadă.

La acest capitol, instanța de judecată a observat caracterul contradictoriu al actului administrativ contestat or, pe de o parte, Consiliul Superior al Procurorilor susține că nu a verificat legalitatea actelor de procedură penală îndeplinite de procuror, dar totodată afirmă că Vasile Golban a admis acțiuni contrare normelor de drept material și de procedură penală la dispunerea și efectuare măsurilor speciale de investigații.

În opinia instanței de judecată, din tot textul hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor contestate, de fapt, organul autoadministrării sistemului procuraturii, fără o analiză proprie, a preluat integral afirmațiile lui Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale referitoare la tactica și la strategia de acumulare a probelor în cadrul anchetei penale și cu privire la pretinsele aspecte de ilegalitate a acțiunilor procurorului Vasile Golban, situație ce este contrară prevederilor art. 3 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, iar în condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului doar din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești. Însă, și în aceste cazuri procurorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar dacă judecătorul de instrucție a respins demersurile respective, sau dacă încheierile judecătorului de instrucție care, prin absurditate, ar fi admis asemenea demersuri a procurorului, au fost, în prealabil, desființate prin căi de atac extraordinare ca fiind vădit ilegale.

La 25 iunie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 210, vol. I), ulterior la 08 octombrie 2021, a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d. 3-18, vol. II).

În motivarea recursului, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că hotărârea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, dat fiind faptul că instanța a soluționat eronat cauza, bazându-se pe analiza incompletă a probelor din cauza disciplinară și invocând concluzii viciate, care exclud caracterul obiectiv al soluției criticate. Consiliul Superior al Procurorilor consideră că hotărârea criticată nu oferă răspuns la constatările și concluziile privind încălcările disciplinare care au fost reproșate procurorului Vasile Golban.

Recurentul a invocat că, în hotărârea sa, Curtea de Apel Chișinău a invocat unilateral doar unele norme de drept și a reflectat aspecte segmentare din acuzațiile disciplinare aduse procurorului Vasile Golban, fapt care a avut ca rezultat aprecierea eronată a situației în ansamblu și a afectat substanțial obiectivitatea raționamentelor formulate pentru motivarea soluției adoptate. Respectiv, omisiunea instanței de contencios administrativ de a analiza cauza în ansamblul său, de a elucida substanța obligațiilor procurorului la efectuarea/conducerea urmăririi penale și de a evalua în

profunzime întreaga conduită procesuală a procurorului Vasile Golban a generat consecința că hotărârea criticată să poarte caracter arbitrar.

Recurentul susține că concluzia instanței de fond precum că, organul de autoadministrare a sistemului procuraturii, în esență, a stabilit că procurorul Vasile Golban, în cadrul instrumentării unor cauze penale într-un grup de procurori, neîntemeiat a inițiat și a solicitat judecătorului de instrucție prelungirea măsurilor speciale de investigație și urmare a examinării probelor administrate, a decis că prin acțiunile sale procurorul a admis ingerința nejustificată în viața privată a persoanei care are semnificația unui drept fundamental, este eronată și nu corespunde situației reale privind raționamentele Consiliului Superior al Procurorilor, circumstanțele care viciază hotărârea Curții de Apel Chișinău, deoarece nu s-a dat răspuns la argumentele ce susțin necesitatea aplicării sancțiunii disciplinare în privința procurorului Vasile Golban.

Recurentul a menționat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, procurorul Vasile Golban a fost recunoscut vinovat de comiterea a două abateri disciplinare săvârșite în cadrul exercitării urmăririi penale pe dosarul penal nr. 2019670035 și în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085.

Recurentul susține că instanța de fond prin hotărârea pronunțată, la pag. 49-53 s-a expus în privința legalității hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 doar în parte, și anume ce ține de abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, imputată procurorului Vasile Golban în cadrul dosarului penal nr. 2018790085, însă a omis să se expună asupra tuturor circumstanțelor abaterilor disciplinare incriminate procurorului Vasile Golban, a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, referitor la încălcările admise de către procurorul Vasile Golban în cadrul exercitării urmăririi penale pe dosarul penal nr. 2019670035.

Recurentul a invocat că, Inspekția procurorilor efectuând verificările corespunzătoare, a stabilit că procurorul Vasile Golban a exercitat urmărirea penală în cauza nr. 2019670035 în baza căreia la 28 februarie 2019 a fost reținut cet. Nicolai Gurgurov, în privința acestuia fiind aplicată ulterior arestarea preventivă, iar termenul măsurii preventive a fost prelungit de mai multe ori în perioada 01 martie 2019 – 29 iunie 2019 (circa 4 luni de zile).

Recurentul menționează că, instanța de fond nu a dat răspuns la argumentele cu privire la conduita procesuală pasivă a procurorului Vasile Golban în cadrul exercitării urmăririi penale pe dosarul penal nr. 2019670035, care mai mult de 3 luni, nu a efectuat nici o acțiune procesuală, deși învinuitul Nicolai Gurgurov se afla în detenție, evitând să menționeze circumstanțele referitoare la obligațiile ce reveneau procurorului în conformitate cu cerințele legale și nu a explicat dacă un asemenea mod de exercitare a atribuțiilor de serviciu este compatibil statutului profesional al unui procuror.

Recurentul a relatat că analiza făcută de Consiliul Superior al Procurorilor se referă la conduita procesuală a procurorului Vasile Golban raportată la un dosar aflat în gestiune, în care figura o persoană arestată în vârstă de xxx de ani, iar acțiunile procesuale urmau a fi efectuate cu promptitudine sporită.

Recurentul a criticat abordarea instanței de fond care nu a luat în considerație

faptul că procurorul Vasile Golban, i-a fost imputată în cadrul dosarului penal nr. 2018790085 abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a), e) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, dar nu abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nominalizată, ceea ce demonstrează că Curtea de Apel Chișinău nu doar a omis să se expună asupra tuturor argumentelor din hotărârea contestată, dar a evitat să cerceteze în ansamblu toate circumstanțele importante ale cazului.

Recurentul a mai menționat că, criticile din hotărârea contestată au fost formulate în raport cu acțiunile pe care le-a realizat procurorul până la emiterea demersului de autosesizare a măsurilor speciale de interceptare a convorbirilor telefonice. Astfel, a reiterat că procurorul Vasile Golban i-au fost prezentate rapoarte ale ofițerilor de poliție, în care era indicat expres că necesitatea interceptărilor convorbirilor telefonice rezultă din măsurile speciale deja efectuate, însă de către procuror nu au fost supuse aprecierii faptul că asemenea măsuri speciale deja efectuate, în realitate nu existau.

Recurentul susține că, procurorul Vasile Golban urma să verifice dacă măsurile speciale la care se refereau ofițerii de poliție au fost efectuate în cadrul altor dosare (dar preluarea rezultatelor prezintă o altă procedură), deoarece în dosarul penal de referință alte măsuri speciale la acel moment încă nu fusese efectuate. Astfel, odată ce alte măsuri speciale de investigații pe caz nu erau încă efectuate, rezultă că rapoartele ofițerilor de poliție erau fără conținut factologic și nu corespundeau prevederilor legii procesuale, însă procurorul Vasile Golban nu a analizat aceste aspecte.

Recurentul a mai invocat că, argumentele instanței de fond au o expresie lacunară și nu sunt de natură de a justifica conduita procurorului Vasile Golban. Or, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunile și conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr. 2018790085. Mai mult, Consiliul Superior al Procurorilor nu a contestat principiul independenței procesuale a procurorului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă manifestarea independenței în activitate nicidecum nu înseamnă să se procedeze conform voinței arbitrare, dar să se procedeze conform legii. Consiliul Superior al Procurorilor analizând cauza disciplinară, nu a făcut calificări juridice, nu s-a expus pe fond referitor la hotărârile procesual-penale adoptate de procurorul Vasile Golban, deoarece relevanța și temeinicia acestora se verifică în ordinea ierarhică și/sau judiciară.

Recurentul susține că instanța de judecată a omis să analizeze toate aspectele și nu a dat răspuns argumentele din hotărârea contestată, soluția criticată nu întrunește condițiile obiectivității și conține o abordare unilaterală, ceea ce a dus la rezolvarea eronată a acestui caz disciplinar, urmând a fi anulată hotărârea pe baza viciului admis. De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a făcut aprecieri eronate și superficiale, limitându-se la condițiile strict formale, fără să procedeze la analiza complexă a modului cum a acționat procurorul Vasile Golban.

Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că nu poate fi justificată absența motivării ordonanțelor de dispunere a măsurilor speciale de investigații, care nu conțin argumente de ce pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau cum poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, precum și nici nu dau o explicație rezonabilă că aceste acțiuni sunt necesare și proporționale cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, consideră că în cauză nu se regăsesc careva temeieri legale pentru a dispune anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-89/20 din 22 octombrie 2020, emisă în privința procurorului Vasile Golban, aceasta fiind adoptată cu respectarea competenței, normelor legale care reglementează procedura soluționării cauzei disciplinare.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Succesiv, cu referire la termenul de depunere a recursului depus de Consiliul Superior al Procurorilor, completul de admisibilitate reține prevederile art. 245 din Codul administrativ, care statuează că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 iunie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău părților în proces a dispozitivului hotărârii contestate, însă se constată că la 10 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Superior al Procurorilor a recepționat hotărârea motivată (f.d. 211-212, vol. I).

Astfel, se constată că Consiliul Superior al Procurorilor a respectat prevederile art. 245 din Codul administrativ, depunând recursul nemotivat la 25 iunie 2021, iar la 08 octombrie 2021 prezentând motivarea recursului împotriva hotărârii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Consiliul Superior al Procurorilor a fost declarat admisibil și numit pentru examinare în complet de cinci judecători (f.d.49, vol. II).

Prin prisma art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Iar potrivit art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului Consiliul Superior al Procurorilor au fost expuse cu suficientă claritate.

Colegiul lărgit notează că în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs într-un termen rezonabil, la 25 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a remis în adresa intimatului Vasile Golban copia cererii de recurs depuse de Consiliul Superior al Procurorilor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 22-23, vol. II).

Prin referința depusă la 26 noiembrie 2021, Vasile Golban a solicitat respingerea recursului declarat de Consiliul Superior al Procurorilor împotriva hotărârii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, menționând că argumentele invocate poartă un caracter subiectiv, fiind o părere expusă la etapa în care urmărirea penală pe cazurile concrete era finisată.

Intimatul a invocat că recursul conține argumente contradictorii referitor la constatările instanței de fond din care rezultă că intervenția Consiliului Superior al Procurorilor reprezintă o substituie a competenței procurorului ierarhic-superior sau a instanței de judecată și constituie o ingerință în activitatea procurorului. De asemenea, intimatul a invocat că instanța de fond examinând acțiunea a făcut concluzii întemeiate, aplicând prevederile legii la circumstanțele de fapt ale prezentului caz (f.d.28-32, 33-37, vol.II).

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Consiliul Superior al Procurorilor, a casa integral hotărârea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art. 219 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din materialele copiei dosarului de control nr. 35-6/13 inițiat în privința procurorului Vasile Golban, rezultă că Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției de urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale a depus la 04 octombrie 2019, sesizare cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085, de către

procurorul Vasile Golban, înregistrată cu nr. 1341-79/s/19-105, prin care a solicitat întreprinderea măsurilor legale pentru sancționarea disciplinară a procurorului Vasile Golban în temeiul art. 38 lit. a), e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (f.d. 59-68, din dosarul de control vol. I)

Prin raportul din 05 noiembrie 2019 și decizia din 05 noiembrie 2019 a inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov s-a transmis pentru examinare Colegiului de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban (f.d.295-298, 295-304, vol. III din dosarul de control).

Potrivit copiei dosarului de control nr. 35-6/13 inițiat în privința procurorului Vasile Golban, rezultă că, Viorel Morari, procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a depus la 15 noiembrie 2019, la Consiliul Superior al Procurorilor, sesizare cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035 de procurorul Vasile Golban, înregistrată sub nr. 1591-104s/19-136, prin care a solicitat în temeiul art. 52 din Codul de procedură penală, art. 43 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, verificarea acțiunilor procurorului Vasile Golban sub aspect disciplinar (f.d. 3-6, vol. IV din dosarul de control).

Prin raportul din 16 decembrie 2019 și decizia din 16 decembrie 2019 a inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Vasile Godoroja s-a transmis pentru examinare Colegiului de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban (f.d.146-152, 153-154 vol. III din dosarul de control).

În conformitate cu art. 65 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin hotărârile nr. 12-13/17 din 24.01.2017, nr. 1-40/2020 din 28.05.2020, nr. 1-132/2020 din 18.12.2020, sesizările din 09 octombrie 2019 și 15 noiembrie 2019, au fost conexe într-o singură procedură, cu privire la faptele ce pot constitui abatere disciplinară comisă de către procurorul Vasile Golban.

Prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 a fost încetată procedura disciplinară, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară (f.d.19-32, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov, la 16 iulie 2020 a depus contestație înregistrată sub nr. 1300, solicitând admiterea contestației, casarea hotărârii de încetare a procedurii disciplinare și adoptarea unei hotărâri noi prin care să se soluționeze cauza, cu constatarea abaterii disciplinare conform prevederilor art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (f.d. 33-35, vol.I).

De asemenea, manifestându-și dezacordul cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale a depus la 29 iulie 2020

contestație înregistrată cu nr. 1423, solicitând examinarea cazului pe fond, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie constatată abatere disciplinară și aplicată sancțiunea disciplinară corespunzătoare în privința procurorului Vasile Golban (f.d.36-44, vol.I).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 în privința procurorului Vasile Golban a fost admisă contestația Inspecției procurorilor și contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020.

A fost casată hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 în privința procurorului Vasile Golban, cu adoptarea unei noi hotărâri.

A fost recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, de comiterea abaterii disciplinare prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, și a fost aplicată în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

A fost recunoscut vinovat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, de comiterea abaterii disciplinare prevăzută de art. 38 lit. a) și lit. e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și, a fost aplicată în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

A fost stabilită definitiv sancțiunea pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinare mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă și a fost aplicată definitiv în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare (f.d. 103-122, vol. I).

Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban a recepționat hotărârea nominalizată la 02 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (f.d. 123, vol. I).

Înaintând prezenta acțiune la 23 noiembrie 2020, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, Vasile Golban a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 și menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, prin care a fost încetată procedura în privința sa pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea adoptată la 21 iunie 2021 a admis acțiunea ca fiind întemeiată, motivându-și soluția prin faptul că actele procesual-penale întocmite de procurorul Vasile Golban și care îi sunt imputate ca abatere disciplinară, au fost acceptate și autorizate de judecătorul de instrucție, iar încheierile irevocabile a judecătorului de instrucție înlătură orice pretins viciu al acțiunilor procedural-penale întreprinse de procuror, combat alegațiile Consiliului Superior al Procurorilor privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și exclud reținerea în sarcina lui Vasile Golban a abaterii disciplinare descrise la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură. De asemenea, instanța de judecată a menționat că o altă abordare a acestei situații juridice ar fi contrară textului și spiritului art. 114 și art. 115, în coroborate cu art. 120 din Constituție, care instituie principiul că justiția

se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești și proclamă caracterul obligatoriu al actelor judecătorești definitive.

Verificând argumentele invocate în recurs pe baza materialelor din dosar, inclusiv a înscrisurilor din materialele dosarului de control, analizând hotărârea recurată, a probelor administrate, a dispozițiilor legale incidente și a obiecțiilor invocate în referință, Colegiul lărgit reține că recursul depus de Consiliul Superior al Procurorilor necesită de admis, concluzia instanței de fond referitoare la temeinicia acțiunii privind anularea actului administrativ individual defavorabil fiind viciată deoarece instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele importante prezentei cauze, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, prin ce a încălcat normele de drept procedural și material și a emis o hotărâre nemotivată.

Instanța de recurs consideră necesar de a reitera că orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Această dispoziție este instituită, atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Implicit circumstanțelor cauzei instanța de recurs reiterează că obiectul prezentei acțiuni în contencios administrativ îl formează hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020 prin care a fost anulată hotărârea Colegiului de disciplină și etică din 10 iulie 2020, sancționat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, prin aplicarea în privința acestuia a sancțiunii disciplinare definitive pentru concurs de abateri disciplinare, prin absorbția sancțiunii disciplinate mai ușoare de sancțiunea disciplinară mai gravă, sub formă de mustrare.

La fel, este important că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 a fost emisă în urma și în baza contestațiilor depuse de Inspekția procurorilor și procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică din 10 iulie 2020, care a fost pronunțată la 22 octombrie 2020.

Aici, Colegiul lărgit reține că hotărârile colegiului, conform art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ) se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora.

Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.

Reglementări similare se regăsesc și în pct. 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin hotărârile nr. 12-13/17 din 24.01.2017, nr. 1-40/2020 din 28.05.2020, nr. 1-132/2020 din 18.12.2020, care prevede că hotărârea Colegiului pe cauza disciplinară poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția procurorilor sau procurorul vizat în hotărâre, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia. Termenul de 5 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului devin irevocabile.

Dealtfel, termenul de contestare a fost indicat expres în dispozitivul hotărârii

Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020 (f.d. 32, vol. I).

Din materialele cauzei rezultă că prin contestația depusă la 29 iulie 2020 împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, a invocat că a luat cunoștință cu textul hotărârii contestate odată cu parvenirea scrisorii din 22 iulie 2020 nr. 3-04d/20-1157 prin care a fost transmise în adresa ultimului mai multe hotărâri adoptate de Colegiul de disciplină și etică adoptate în perioada anilor 2019 – 2020, în care subsemnatul are calitatea de autor.

Potrivit scrisorii nr. 3-04d/20-1157 din 22 iulie 2020, rezultă că în adresa lui Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale au fost remise hotărârile Colegiului de disciplină și etică adoptate în perioada anilor 2019-2020, în care ultimul are calitatea de persoană care a depus sesizarea cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare în privința procurorilor indicați în scrisoare, nefiind remisă însă hotărârea în privința procurorului Vasile Golban (f.d. 45-46, vol. I).

În aces sens, Colegiul lărgit reține că atât în acțiunea înaintată la 22 noiembrie 2020, cât și cea suplimentară depusă la 22 februarie 2021, Vasile Golban a invocat tardivitatea contestației depuse la 29 iulie 2020 de Adrian Mircos, procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale.

Consiliului Superior al Procurorilor în referința depusă la 10 decembrie 2020 a respins argumentul reclamantului precum că contestația lui Adrian Mircos a fost depusă cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării hotărârii Colegiului de disciplină și etică, menționând că autorul sesizării nu a fost citat la Colegiul de disciplină și etică și nu a fost prezent la pronunțarea hotărârii nr. 3-107/20 din 10 iulie 2020, astfel nefiindu-i imputabilă omisiunea dată, motiv din care nu pot fi aplicate regulile de calculare a termenului prevăzut de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură. Mai mult, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor dreptul de a depune contestația urmează a fi calculat începând cu data de 22 iulie 2020 (respectiv 5 zile lucrătoare se împlinesc la 29 iulie 2020).

Referitor la procedura de depunere a contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică din 10 iulie 2020, Colegiul lărgit apreciază ca fiind pripită și contradictorie concluzia primei instanței, care pe de o parte reține prevederile art. 85 alin. (3) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care indică imperativ faptul că hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora, iar pe de altă parte reține că prin scrisoarea nr. 3-01d/20-1113 din 17 iulie 2020 președintele Colegiului de disciplină și etică al procurorilor, a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor hotărârile și contestațiile Inspecției procurorilor, inclusiv contestația Inspecției procurorilor în privința lui Golban Vasile.

În atare circumstanțe, Colegiul lărgit constată că instanța de fond a omis să se expună și să dea apreciere materialelor din dosar, atât argumentelor reclamantului, cât și ale Consiliului Superior al Procurorilor, vis-à-vis de nerespectarea termenului de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării hotărârii Colegiului de disciplină și etică din 10 iulie 2020, de depunere a contestației de către procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos.

Așadar, la rejudecarea cauzei în fond, prin prisma art. 85 alin. (3) din Legea

nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și a pct. 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Curtea de Apel Chișinău urmează să ofere un răspuns cert dacă a fost sau nu respectat termenul de contestare a hotărârii Colegiului de disciplină și etică, asta și în contextul că a fost solicitată și admisă repunerea în termen a contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos.

Relevant cazului, Colegiul lărgit reține și faptul că prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22 octombrie 2020, procurorul Vasile Golban a fost recunoscut vinovat în două cauze distincte, anume comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură în cadrul exercitării urmăririi penale pe dosarul penal nr. 2019670035, cât și a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și lit. e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085.

Conform art. 36 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu. Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art. 38¹.

Materialele cauzei atestă că, Vasile Golban activează în funcția de procuror în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Conform art. 38 alin. (1) lit. a), e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), constituie abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii.

Potrivit art. 39 alin. (1) din Legea sus enunțată, în funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) reducere a salariului; d) retrogradare din funcție; e) eliberare din funcția de procuror.

Avertismentul conform art. 39 alin. (2) din aceeași Lege, constă în atenționarea, în formă scrisă, a procurorului asupra abaterii disciplinare comise și recomandarea făcută acestuia de a respecta pe viitor dispozițiile legale, iar mustrarea potrivit alineatului 3 din același articol, este o critică exprimată în formă scrisă privind faptele comise de procuror.

Sancțiunile disciplinare conform art. 41 alin. (1) - (3) din Legea menționată supra, se aplică procurorilor în funcție. Sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura fetei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii. Termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării.

Analizând hotărârea contestată prin prisma normelor de drept, Colegiul lărgit observă că instanța de fond a examinat superficial cauza și s-a expus doar în parte în privința legalității hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-98/20 din 22

octombrie 2020, și anume ce ține de abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, imputată procurorului Vasile Golban, fără a concretiza și clarifica pe marginea cărei cauze penale instanța a analizat și constatat că respectivele acțiuni nu constituie abatere disciplinară, din cele două dosare penale instrumentate de către Vasile Golban.

Deopotrivă, Colegiul lărgit notează că instanța de fond urma să se expună și să dea apreciere concretă fiecărei presupuse abateri disciplinare în parte imputate lui Vasile Golban.

La capitolul dat, Colegiul lărgit evocă faptul că prin sesizarea depusă la 04 octombrie 2019 s-a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor întreprinderea măsurilor legale pentru sancționarea disciplinară a procurorului Vasile Golban în temeiul art. 38 lit. a), e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. 2018790085.

Iar prin sesizarea depusă la 11 noiembrie 2019 s-a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor verificarea acțiunilor procurorului Vasile Golban sub aspect disciplinar, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr. 2019670035 de procurorul Vasile Golban.

În contextul dat, Colegiul lărgit menționează că deși au fost admise contestațiile și a fost anulată hotărârea Colegiului de disciplină și etică din 10 iulie 2020, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea emisă la 22 octombrie 2020 a dat apreciere fiecărei presupuse abateri disciplinare imputată lui Vasile Golban, stabilind pentru fiecare sancțiuni distincte și cumulându-le în final.

Dealtfel, Colegiul lărgit constată omisiunea instanței de contencios administrativ de a analiza circumstanțele cauzei în ansamblul său, de a verifica și a se expune referitor argumentele și problemele abordate, atât în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor contestată prin prisma art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, de a elucida substanța obligațiilor procurorului la efectuarea/conducerea urmăririi penale și de a evalua în profunzime întreaga conduită procesuală a procurorului Vasile Golban în cadrul instrumentării unor cauze penale care a generat emiterea hotărârii contestate.

Succesiv, Colegiul lărgit reține ca fiind relevantă critica recurentului referitor la abordarea nejustificată a instanței de fond, care nu a luat în considerație faptul că procurorului Vasile Golban, i-a fost imputată în cadrul dosarului penal nr. 2018790085 abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a), e) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, dar nu abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nominalizată, ceea ce demonstrează că Curtea de Apel Chișinău nu doar a omis să se expună asupra tuturor argumentelor din hotărârea contestată, dar a evitat să cerceteze în ansamblu toate circumstanțele importante ale cazului.

În contextul dat, instanța de recurs relevă că cele descrise indică la examinarea superficială și incompletă a cauzei, fără a fi supuse examinării toate argumentele reclamantului Vasile Golban și ale Consiliului Superior al Procurorilor prin prisma prevederilor legale or, în sensul art. 6 §1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile

unea dintre părți.

Garanțiile procedurale în sensul art. 6 §1 din Convenție presupun că părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră relevante pentru cauză, care este efectiv doar în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate”, adică examinate de către instanța sesizată. Iar, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți (Kraska împotriva Elveției, pct. 30; Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59, Perez împotriva Franței (MC) pct. 80). O interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art. 6 §1 CEDO nu este justificată. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art.6 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligentă”. De altfel, viciile admise de prima instanță nu pot fi corectate decât în cazul în care decizia contestată este supusă controlului de către un organism judiciar cu jurisdicție deplină și care oferă el însuși garanțiile impuse de art. 6 §1 CEDO.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit apreciază a fi relevante și de neglijat argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, deoarece rezultând din specificul cazului dedus judecării, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei acțiunii, de rând cu cele constatate, este indispensabilă examinarea cauzei inclusiv și prin prisma tuturor argumentelor invocate de recurent, care, de altfel, au fost invocate la judecarea cauzei în fond, însă care au fost omise și generalizate de către instanța ierarhic inferioară.

La situația de fapt constatată, instanța de recurs conchide că întru soluționarea corectă și întemeiată a litigiului dedus judecării, instanța de fond are obligația pozitivă de a stabili circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, pentru a elimina omisiunile admise. Iar, în cazul stabilirii unei ambiguități care trezește incertitudini cu privire la circumstanțele ce țin de fondul cauzei, urmează să întreprindă toate măsurile necesare întru elucidarea acestora, inclusiv prin obligarea părților implicate în proces de a prezenta probe suplimentare, ce ar aduce o lămurire asupra incertitudinilor ivite.

Or, rezultând din specificul litigiului, care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt, concluzia instanței de fond este rezultatul examinării superficiale a prezentei cauze.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să verifice circumstanțele cauzei în partea ce țin de argumentele invocate de recurent, probele acestuia în raport cu pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil, conform art. 6§1 CEDO. Procesul echitabil presupune asigurarea, garantarea și respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor în proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Se casează integral hotărârea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Golban împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, cu restituirea cauzei la rejudecare la

Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.
Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecători

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh